



מאיה וגילי נבון

## גילי נבון מצאה במג'ולי דרך חיים שונה מכל מה שהכירה

ליאת אלקיים, צילום: תומר אפלבוים

06:00 | עודכן ב- 06:00



מאיה נבון, 24, מתל אביב וגילי נבון, 32, מנטף. נוחתות מלרנקה, קפריסין

### שלום, אפשר לשאול מאיפה חזרתן?

מאיה: מחופשה משפחתית עם ההורים, שלוש האחיות ושלושת בני הזוג. זו הפעם הראשונה שנסענו בהרכב הזה.

גילי: היה טוב, היה מאוד כיף.

מאיה: מעולם לא היינו כולנו ביחד בחופשה. לכל אחד יש הרבה עיסוקים ועבודה ופתאום מצאנו חלון ונסענו.

גילי: למרות שלא מזמן דווקא באת לבקר אותי.

מאיה: אבל זו הייתי רק אני.

### איפה ביקרת? בנטף?

מאיה: במזרח.

גילי: אני כבר ארבע־חמש שנים נוסעת הלוך וחזור. כמה חודשים כאן וכמה במג'ולי — אי על נהר בצפון־מזרח הודו, במדינה בשם אסאם.

## לא נשמע כמו טיול גואה סטנדרטי.

זה אזור די מנותק ומבודד של הודו. אני מובילה ומנהלת שם עמותה מקומית ביחד עם הקהילה, בעיקר עם נשים מקומיות משבט המיסינג. המעמד הסוציו־אקונומי שלהם נמוך מאוד, הם מתחת לשיטת הקאסטות, אבל הם אנשים שוחרי שלום ומסבירי פנים, שמעולם לא נקטו פעולות אלימות לעצמאות. מג'ולי הוא אי שהולך ונעלם, יש סחף של אדמות, ואנשים מאבדים את הקרקע שלהם ולא יכולים לעבד אותה. אני עובדת איתם כדי לייצר חקלאות מקומית אורגנית וגם מקורות פרנסה חלופיים, כדי שתהיה להם פרנסה שלא תלויה באדמה שנסחפת. אנחנו מנסים לאפשר להם להישאר שם. פתחנו קואופרטיב אורגות, והנה — את הצעיף הזה, ממשי שצבוע בכורכום, הן ארגו.

מאיה: עד שהגעתי לא הבנתי את סדר הגודל של השינוי שהיא עושה.

## מה ראית כשהגעת?

מאיה: נחתתי ואסף אותי מישהו מהעמותה. נסענו עם המוצ'ילה על האופנוע, בין הפרות, ואז עלינו על מעבורת, חצינו נהר והמשכנו לנסוע באי, ואז הוא עצר את האופנוע מול בית במבוק וגילי רצה אלי.

גילי: לאנשים המבוססים יש בתים בנויים, אבל לאנשי שבט המיסינג יש בדרך כלל בתי במבוק מוגבהים מהקרקע. זה אזור כפרי ירוק ויפה.

מאיה: מלא מים, פרות קטנות, אנשים על אופניים, ילדים רצים.

## גילי, איך בכלל הגעת למג'ולי?

גילי: טיילתי שנה בהודו, למדתי סנסקריט ויוגה. מאוד אהבתי את הודו, והיא אהבה אותי. כשחזרתי אליה, הגעתי לאזור הזה בצפון־מזרח הודו, שיש בו המון שבטים וקהילות, וזה תפס אותי. חיפשתי משהו מאתגר ופחות מובן מאליו, דרך חיים שונה מכל מה שאנחנו מכירים. המיסינג חיים בקהילות בתוך הכפרים, הילדים עוברים מיד ליד, הסבתא חיה בבית. הכל שם מאוד מעורבב בכפר, נכנסים, יוצאים, אוכלים ביחד... למדתי אנתרופולוגיה וכתבתי כל מחקר אפשרי על המקום הזה ואז נרשמתי לתואר שני באוניברסיטה העברית, לתוכנית שנקראת גלוקל — שילוב של גלובלי ולוקלי — ועוסקת בפיתוח קהילות. הקמתי את העמותה בליווי המנחה שלי מהאוניברסיטה, שעדיין מלווה אותי, למרות שמבחינה רשמית הפרויקט הסתיים לפני ארבע שנים.

## ומה בדיוק את עושה?

גילי: מחפשת מתנדבים, מגייסת כסף. יש לנו דף פייסבוק שנקרא [Amar Majuli](#) — "מג'ולי שלנו". זו פלטפורמה בשבילם להקים דברים.

מאיה: יש שם חנות, מין מרכז שהן הקימו באי, שבה האורגות מוכרות את התוצרת שלהן ותיירים באים לשם

במיוחד. אשה מקומית מנהלת את המקום, וגרות איתה כמה בנות צעירות.

גילי: נשים לא נשואות, שלא היה להן בית. זה הפך לבית נשים. למרות שמעמדן נמוך עוד יותר מזה של הגברים בשבט, הנשים מאוד חזקות ויש להן חזון. אתה רק זורע משהו ונותן לו דחיפה והן מובילות אותו ודוחפות קדימה. עכשיו אני מתכננת לא להיות שם שנה שלמה, כי העמותה עוברת לידיים צעירות. יש מועצת מנהלים מקומית וצריך לנסות לתת לזה כמה שיותר ידיים ורגליים ללכת בעצמו.

## ומה תעשי עכשיו?

אני אחפש את דרכי. בארץ יש לי בן זוג ובית שאני אוהבת ולהיפרד מהם היה החלק הקשה. זה הצריך הקרבה וסבלנות, בעיקר מהצד שלו.



מריקה ורמייר

**מריקה ורמייר, 29, מלונדון, אנגליה. ממריאה לאוסטנדה, בלגיה**

**לאן אמרת שאת ממריאה?**

אוסטנדה. אחרי הבלגן שהיה בבריסל, ההתפוצצויות בשדה וכל ההרוגים — הטיסות לא עוצרות שם יותר. זה מפחיד. גדלתי בבריסל.

**את נוסעת לבקר משפחה?**

וחברים. הייתי פה חמישה חודשים, במצפה רמון, האנגר אדמה. עשיתי קורס מחול.

## את רקדנית?

אני עובדת עם הגוף. פיזיקל פרפורמר.

## מה זה אומר?

אני מופיעה עם קבוצה של מיני-קרקס. ארבעה אנשים. שניים הם ליצנים ושניים אקרובטים. אנחנו עושים גם אירועים משפחתיים ואני עושה אקרובט-אלאנס.

## אני לא בטוחה שעכשיו אני מבינה.

אקרו באלאנס זה איזון. **שיווי משקל**. זה סגנון שהתחיל מתרגילי קרקס אקרובטיים. אני התעמלתי שנים ולמדתי קרקסנות בבלגיה. אני כל-כך אוהבת את האקרו שלא ברור לי איך לא גיליתי את זה קודם. באקרו בדרך כלל שניים עובדים, יש בייס — בסיס שעומד למטה, ויש פלייר — זה שמעופף למעלה. לפעמים עובדים גם שלושה אנשים ביחד. בספרד הם עושים פירמידות של הרבה אנשים, אבל אני התאמנתי בעיקר בשניים.

## את בתפקיד המעופף בדרך כלל?

כן. נשים יכולות להיות בייס, אבל בדרך כלל אלו גברים. הבייס שלי גבר. בגללו עברתי ללונדון.

## בעקבות האקרו או האהבה?

קודם עשינו אקרובטיקה ביחד ואז נהייתה מערכת יחסים. נפגשנו בוועידת אקרובטיקה בצרפת. יש ועידות כאלה בכל מיני מקומות בעולם, כמו הולנד, גרמניה, וגם בישראל יש עכשיו אחת. מדובר בעשרה ימים של כל מיני סדנאות אקרובטיקה שאפשר לבחור מביניהן. באחת הסדנאות האלו נפגשנו, התחלנו לעשות ביחד אקרובטיקה והאקרובטיקה היתה מאוד טובה. זה היה מרגש.

## נדיר למצוא שותף לאקרו?

זה קשה. גם מכיוון שזה תלוי ברמה של הכישורים והניסיון, צריך שתהיה התאמה. ויש גם את עניין האופי והכימיה, כמו עם כל אדם. הפרטנר יכול להיות ממש טוב אקרובטית, אבל מאוד משעמם. לפעמים את פוגשת מישהו מאוד חזק, שיכול לזרוק אותך עד לתקרה ולתפוס וזה הכל. אין כסף.

## יש באקרו אלמנט משחקי?

כן, כמו בתחומים אחרים של אמנות. בהתחלה לומדים את הבסיס וברגע שמבינים יותר אפשר לעשות אימפרוביזציה. ככל שאתה סומך יותר על הפרטנר שלך, אפשר להמציא דברים ולהיות יצירתי.

## רגע, אז איך נהייתם זוג?

אחרי הוועידה באתי ללונדון, כי רצינו לראות איך נהיה בסביבה אחרת, שבה אין מסביב מאה אנשים נלהבים בחופשה, כדי לבדוק אם אנחנו עדיין מחבבים את מה שאנחנו עושים ביחד. וגילינו שכן. אז נשארתי, מצאתי עבודה ואחר כך נהיינו זוג.

## בן לילה? במפתיע?

זה לא היה כזה שוק כשזה קרה. את יכולה לכתוב שהיו זיקוקים והפתעה, אבל היתה פשוט הרגשה שזה נכון. אנחנו עדיין עובדים ביחד. הוא בא לבקר אותי כאן פעמיים ואחרי בריסל אני אסע ללונדון.

## לא היה קשה להיפרד ממנו לחמישה חודשים?

בהתחלה. אבל זה היה דבר טוב לעשות. בזמנו היתה לי פציעה גדולה והרגשתי שאני צריכה זמן להתאושש פיזית ונפשית.

## איך נפצעת?

לא מבישול, בהופעת אקרו. לא היה כל כך חם ולא התחממתי לפני, ואז עשינו טריק, כלומר תרגיל, ולא נחתתי טוב. לא הצלחתי לקום ונקעתי את המרפק. הפציעה לא החלימה טוב ועכשיו הזרוע שלי חלשה ואני לא יכולה ליישר אותה. זה דבר משמעותי למי שעומד הרבה על הידיים. אקרובט מחפש נקודות מעודנות, צורות מסוימות והרמוניה גופנית. אחרי פציעה מרגישים אחרת וזה נראה אחרת.

## הסכנה לא מרחפת מעל ראשכם תמיד?

באימונים יש משהו שקושרים על המותניים, שמחזיק, למקרה שהטריק לא הולך, כדי שלא תנחת חזק מדי. אבל אחרי שעשית טריק מאה פעם, את תופיעי בלי רשת ביטחון, ולפעמים משהו יכול לקרות.

## כעסת שהבן/זוג לא תפס אותך?

זה יכול לקרות. אתה עושה את המיטב. לפעמים המחשבה הזאת נכנסת לראש, אבל זה בדיוק כמו קנאה. אם את יודעת שזה טיפשי לקנא, את יכולה לא לתת לזה להשתלט עלייך. את יכולה לחתוך את המחשבה הזאת ולדחוף אותה חזרה לגיהנום שהיא באה ממנו.

## הכתבות הנקראות באתר

שקד מסוכנת לדמוקרטיה | מאמר המערכת



מי האשה המסתורית שהיסטוריונים מכל העולם מנסים לזהותה



מת הרוצח שחשף את פרצופה האדיש והמנוכר של ארה"ב



צדו האפל של ספר הג'ונגל



הרפובליקאים על סף תרחיש יום הדין; וגם קלינטון מסתבכת

## מרחבי הרשת

לא רק ג'ימבורים. חמשת האטרקציות הכי מדליקות לילדים

Insite



מקצוע חדש נולד בישראל: מנהלי חנויות באינטרנט

TheMarker LABELS



כך עליתי ממכירה אחת בכל חודשיים ל-7-8 בחודש

וואלה!





חמישה טיפים להמשך ישיר ונכון מתואר ראשון לתואר  
שני  
גלובס



מדוע כדאי ללמוד תואר שני היום יותר מאי פעם?  
גלובס



Recommended by

0 תגובות

הוספת תגובה

שורף את הרשת



Haaretz הארץ

April 4 at 6:08pm ·

חשוב לדעת. תייגו חברים שצריכים - זו לא הלשנה, אתם מנסים לעזור להם



195 Likes · 113 Comments · 91 Shares

Share



תנאי שימוש

פרסמו באתר

שירות מנויים

רכשו מינוי

צרו קשר

בלוגים



להורדת האפליקציה



© כל הזכויות שמורות  
להוצאת עיתון הארץ בע"מ